

Karriären går som en dans för Mattheus

Clas-Göran Sandblom namn@gp.se

12:00 - 25 nov, 2020

19-årige Mattheus Bäckström jobbar hårt för att utvecklas som balettdansör, här fotograferad när han ingick i Royal Ballet i London. Bild: AHS, London

Tio år gammal testade Mattheus hiphop, balett, jazz och modern dans innan han fick tipset att söka till Svenska Balettskolan. Där blev han antagen efter en vecka med tuffa prov.

Han åkte buss eller blev skjutsad med bil av föräldrarna mellan Mölndal och Hisingen. Lärarna blev hans förebilder.

– Jag hade många bra lärare som Roman Remyantsev, Janos Misurák och Peter Christiansen. De motiverade mig genom att berätta om sina karriärer i Ryssland, Kuba och andra ställen. Det var dans hela dagarna. Min dröm var att kunna gå vidare, säger Mattheus, som också fick chansen att gå på sommarskolor i London och i Oslo.

– Jag insåg att det fanns något större bakom balett och att var ett jobb. Då väcktes min dröm om att det skulle bli mitt yrke.

Flyttade till London

Som 16-åring blev Mattheus antagen vid Royal Ballet School och flyttade till London.

– Då kändes det inte som en stor grej för mig. Jag var bara optimistisk och kände ingen hemlängtan. Jag träffade många nya vänner och hade kul, alla var snälla och stöttande. Det var hög standard på skolan med duktiga och motiverade klasskompisar.

Grät dina föräldrar en skvätt när du for iväg till England?

– Jag kan tänka att det inte är så lätt att låta en 16-årig son flytta sådär. Min familj har varit mycket stark. De har sagt att om jag blir glad och mår bra, så är allt okej.

Mattheus var förstås oerhört glad över ett ha kommit in på den prestigefulla skolan i London.

– Allt var positivt. Jag funderade inte så mycket på annat än att jag var där och riktade fokus på träningen. Det var som att spela en roll.

Lediga stunder ägnade han åt kompaniet, operan, där dansarna avlönas. Kungliga baletten i Stockholm är ett exempel på ett danskompani.

Entusiastiska japaner

I tvåan följde han med Royal Ballet i London till Tokyo. Där var han med i ensemblen till "Don Quijote". Han och kollegorna märkte tydligt av en slags rockstatus.

– Japanerna är mycket intresserade av balett. Publiken jublade och ropade bravo under föreställningarna, mest förstås åt premiärdansarna. Det var en stor sak för japanerna att vi hade föreställningar i deras land. När vi passerade entrén ville de ta selfies, foton och ha autografer.

Mattheus fick skriva sin namnteckning så många gånger att han nästan fick ont i handen.

– Ändå hade jag ingen speciell roll. Jag fick en feeling om hur det kunde vara för mina förebilder Mikhail Baryshnikov, Leonid Sarafanov och Vladimir Malakhov.

Hur kan kalabaliken i Japan förklaras?

– Royal Ballet är ett av de största och bästa kompanierna. Världskänt och har många fans blanda alla balettintresserade i Japan och övriga Asien.

Gäller att prestera hela tiden

I trean, fortfarande som elev på skolan, fick han göra 35 föreställningar av "Nötknäpparen" med systerkompaniet Birmingham Ballet.

– Där fick jag dansa på självaste Royal Albert Hall. Det var lärorikt och jag njöt för fullt av den mäktiga atmosfären. Vi var där i ett par månader.

På Royal Balett gäller det att prestera.

– Platsen på skolan var inte garanterad. Varje år gjordes ett assessment, en värdering för att upprätthålla standarden och utvecklas, inför en jury som bestämde vilka som fick fortsätta.

Mattheus fick grönt ljus varje gång, tre år på raken.

Sedan ett par månader tillbaka är han professionell dansare vid ungerska statsoperan i Budapest, nationalbaletten.

– Det var säkert 60 andra dansare som fightades om sju jobb. Jag skickade in en video, fick göra min audition inför en jury och blev sedan antagen samma dag.

Är det välbetalt?

– Det beror på var du dansar och vilken roll du har. Den som är premiärdansare tjänar förstås mer än kårdansare.

Vad är för speciellt med balett som yrke?

– Att dansa inför en publik. Men också för känslan när jag tar mina steg till musiken. Dansen och musiken går ihop.

Är detta större än vad du först trodde?

– År för år har jag insett hur mycket dansen och balettvärlden betyder för mig. Jag sugs in i den, som ett litet beroende när man tränar sex timmar om dagen som proffs. Man måste ha en stor passion och ge allt.

Framtiden?

– Jag vill hela tiden utvecklas, uppnå nya mål och bli mer etablerad i balettvärlden – med fokus på att få de större rollerna. Men det är hårt jobb som krävs, det går inte att bli en bra dansare utan att svettas.

Mattheus Bäckström

Ålder: 19 år.

Bor: Budapest.

Yrke: Professionell balettdansare.

Familj: Mamma Christel, pappa Jonas, systrarna Bianca och Juliette samt hunden Tembo, en bichon havanais.

Smeknamn: Mina engelsktalande kompisar kallar mig "Matt", de flesta har svårt med att uttala Mattheus.

Intressen: Konst.

Så kopplar jag av: Målar.

Bakgrundsbild i mobilen: Hunden Tembo.

Vill du veta mer om hur GP arbetar med kvalitetsjournalistik? Läs våra etiska regler [här](#).